

Ditte Menneskebarn

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI
præsenterer

Ditte Menneskebarn

Efter 1. del af

Martin Andersen Nexø's roman

Manuskript og iscenesættelse:

Bjarne Henning-Jensen

Musik: HERMAN D. KOPPEL

Dirigent: LAVARD FRIISHOLM

Instruktør-assistent: *Astrid Henning-Jensen*

Kamera: *Verner Jensen*

Tone: *Borge Hallenberg* – Dekorationer: *Kai Rasch*

Klipning: *Edla Hansen*

Forfatteren Martin Andersen Nexø og filmens Ditte – Tove Maës.

Personerne:

Ditte	Tove Maës
Maren »Bedste«	Karen Poulsen
Søren Mand	Rasmus Ottesen
Sørine	Karen Lykkehus
Lille Ditte	Jette Keblet
Lars Peter	Edvin Tiemroth
Johannes	Ebbe Rode
Kromanden	Kai Holm
Karen Bakkegaard	Maria Garland
Karl, hendes søn	Preben Neergaard
Sine	Henny Lindorff
Kristian } Børnene i {	Ebbe Langberg
Povl } »Skadereden« {	Lars Henning-Jensen
Else }	Hanne Juhl
Jordemoderen	Magna Andersen
Sandgaardsbonden	Charles Lowaas
Sandgaardssønnen	Arne Krogh
Fisker Anders	Karl Jørgensen
Bagerkone	Elisa Paaske
Fuldmægtigen	Per Buckebøj
Daglejer Johansen	Valsø Holm
Rasmus Rytter	Walter Andreasen
Prinsen	Hans Henrik Krause
En nabokone	Anna Henriques Nielsen
En bondekone	Agnes Ibenfeldt

Fortælleren: *Mogens Wieth*

Produktion og udlejning: A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Ditte Menneskebarn

»Hvert sekund fødes der en menneskesjæl til verden. Et nyt lys tændes, en stjerne, der måske skal brænde usædvanlig smukt, som i al fald har sit eget aldrig sete spektrum. Et nyt væsen, der måske skal strø genialitet, måske skønhed omkring sig, kysser jorden; d aldrig sete bliver kød og blod. Intet menneske er en gentagelse af andre eller skal nogensinde selv gentages, hvert nyt væsen ligner de kometer, der kun én gang i al evighed rører jordens bane og en stakket tid drager deres lysende vej henover den – en fosforesceren mellem to evigheder af mørke. Så er der vel glæde blandt menneskene

for hvert nytændt sjæl? om hans vugge står de vel med spørgende øjne, undrende på hvad denne ny vil bringe?

Ak, mennesket er ingen stjerne, som man vinder sig berømmelse ved at opdage og indregistrere. Oftere er det en snylter, der kommer

bag på fredelige, intet anende folk og må snyde sig til verden – gennem en ni måneder lang skærsild. Gud hjælp det, om det oven i købet ikke har papirerne i orden.

Sørines lille havde stridt sig tappert frem til dagens lys. Som en laks springer mod strømmen havde hun taget alle hindringerne: Fornægtelse, gråd og fordrivende midler. Nu lå hun i dagen, rød og rynket og skulle prøve at blødgøre hjerter.«

Således indleder Martin Andersen Nexø sin fortælling om en af de navnløse mange, menneskebarnet med det altfor store hjerte – Ditte Menneskebarn. I filmen følger man Lille Dittes første barndom hos bedsteforældrene, den fattige fisker Søren Mand og Maren. Efter at han er faldet bort, bliver hun den gamle kones eneste trøst og støtte. Det er den lille piges sorg, at hun ikke som andre børn har en far, og hun er lykkelig, da prangeren Lars Peter, der skal giftes med Sørine, en dag kommer og henter hende. Vi ser nu Ditte som en opofrende lilleemor for sine halvsøskende i »Skadereden«. Trangen til at komme ud af den trykkende fattigdom driver Sørine til at begå en forbrydelse, hun får sin straf, og Ditte må bære en husmoders hele ansvar på sine spinkle skuldre.

Det synes at lysne for familien, da Lars Peters broder Johannes pludselig dukker op, opfyldt af store planer, men han bringer dem kun bitre skuffelser. Lars Peter flytter til lejet og får part i en båd, og Ditte må tage tjeneste på Bakkegården. Vi oplever hendes ulykkelige kærlighedsforhold til Bakkegårds-konens karaktersvage søn. Hun jages bort og søger tilbage til Lars Peter, den eneste, der forsøger at hjælpe hende. Samtidig er Sørine blevet løsladt og er vendt hjem. Skønt barn endnu bærer Ditte allerede et barn under sit hjerte.

